

Schroniska i noclegownie dla wszystkich

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 03, luty 2017 10:12

Tadeusz Narkun

Odśloni: 2009

W związku z toczącą się medialną dyskusją dotyczącą funkcjonowania placówek dla osób bezdomnych, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej informuje, że w przepisach ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 ze zm.), które weszły w życie 5 września 2016 r., zdefiniowane zostały trzy rodzaje placówek dla osób bezdomnych, tj. ogrzewalnia, noclegownia i schronisko. Zostały uregulowane również zasady i formy wsparcia osób bezdomnych.

Zmiany do ustawy, a także do projektowanego rozporządzenia w sprawie standardów noclegowni, schronisk dla osób bezdomnych i ogrzewalni, były efektem działań podjętych w ramach projektu systemowego 1.18. Tworzenie i rozwijanie standardów usług pomocy i integracji społecznej, Zadanie 4: Działania w zakresie standaryzacji pracy z osobami bezdomnymi. Opracowanie „Gminnego Standardu Wychodzenia z Bezdomności”. Zadanie to było realizowane w latach 2009-2014 przez sześciu partnerów - organizacje pozarządowe mające duże doświadczenie w prowadzeniu działalności na rzecz osób bezdomnych:

- a. Pomorskie Forum na rzecz Wychodzenia z Bezdomności – lidera zadania,
- b. Zarząd Główny Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta,
- c. Stowarzyszenie MONAR,
- d. Caritas Diecezji Kieleckiej,
- e. Związek Organizacji Sieć Współpracy BARKA,
- f. Stowarzyszenie „Otwarte Drzwi”.

Zgodnie z zasadami realizowanych projektów w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego wypracowane rozwiązania miały być wdrożone do obowiązującego systemu prawa.

Organizacje pozarządowe, w ramach przedstawionych propozycji zmian legislacyjnych, rekomendowały, aby w każdym z trzech typów placówek dla osób bezdomnych, mogły przebywać osoby zdolne do samoobsługi, których stan zdrowia nie zagraża zdrowiu i życiu innych osób przebywających w placówce.

Trudne do zrozumienia są już dzisiaj wątpliwości organizacji, które obawiają się, że osoby chore i niezdolne do samoobsługi nie znajdą miejsca w domach pomocy społecznej, zakładach opiekuńczo-leczniczych czy innych placówkach całodobowej opieki jakie są w systemie pomocy społecznej. Trudno również zrozumieć zaniepokojenie z powodu natychmiastowego zastosowania restrykcji. Należy przede wszystkim podjąć próbę umieszczenia tych osób w odpowiednich placówkach, zapobiegając tym samym sytuacji przebywania ich w schroniskach po kilka lub kilkanaście lat. Ponadto o zakazie przebywania chorych w placówkach dla osób bezdomnych mówimy tylko wtedy, gdy ich stan zdrowia zagraża innym, np. gdy dotyczą ich choroby zakaźne wymagające odizolowania od innych mieszkańców.

Jednocześnie z uwagi na interwencyjny charakter placówek dla osób bezdomnych, w sytuacjach kryzysowych, w tym w okresie silnych mrozów, każda placówka ma obowiązek przyjąć osobę, a następnie podjąć działania zmierzające do ustalenia gdzie ta osoba ma docelowo przebywać.

Należy podkreślić, iż w trakcie realizacji prac nad projektem ustawy to organizacje pozarządowe zgłaszały problem braku możliwości zajmowania się takimi osobami, gdyż nie mają do tego właściwych warunków ani kadry. Trudno nie zgodzić się z podnoszoną argumentacją.

Pojawiające się w dyskusji medialnej stwierdzenia, że osoby starsze i niepełnosprawne nie mogą przebywać w placówkach dla osób bezdomnych, nie mają potwierdzenia w obowiązujących przepisach

Schroniska i noclegownie dla wszystkich

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 03, luty 2017 10:12

Tadeusz Narkun

Odsłony: 2009

prawa. Zatem ani wiek, ani niepełnosprawność nie jest powodem, dla którego osoba nie mogłaby być przyjęta do schroniska czy noclegowni.

Źródło: mpips.gov.pl